

Land! Land! Land! Hør Herrens o.d Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 7

SEPTEMBER 1949

3. årgang

De unges dag.

Konfirmasjonsdagen er de unges dag. Det er en dag som vel de fleste har sett fram til med spenning. Det er en av de store høytidsdager i livet.

Kanskje mor og far også gleder seg — om enn på en annen måte.

Det skal være en hjemmets dag — ja, en festdag både i kirke og hjem. Mor og far ser med store forhåpninger på sin sønn og datter. Den kristne menighet gjør likeså. I grunnen er det et vakkert syn å se ungdomsflokken festkledd om Herrens alter på konfirmasjonsdagen. Og mange tanker rører seg hos dem som sitter nede i kirkebenkene, ikke minst hos mor og far: Er min sønn, min datter en rett konfirmant for Gud? — Et viktig spørsmål. —

For noen er kanskje dette med klær og stas, selskap og gaver det som mest opptar dem. Men disse ting burde alltid tre i bakgrunnen for kristne mennesker. Høytiden maner meget mer til alvor og selvprøvelse både for ung og gammel. For foreldrene skulle det være naturlig å spørre: Har vi gjort hva vi kunne gjennom barneårene og under konfirmantforberedelsen for å hjelpe dem til å bli glad i sin Frelser, så de på denne høytidsdag med frimotighet kan gi Ham sitt «ja»? Kan det med sannhet sies om min sønn, min

datter, ja, om hele flokken for Herrens alter som det står i vår Bibel:

«I hellig prydelse kommer din ungdom til deg, som dugg ut av morgenrødens skjød.» Ps. 110, 3.

Vi må vel alle være enige om at dette ville være det beste for de unge når de skal ut i verden. I våre dager er det ikke lett å være ung. Det finnes bare altfor mange som vil trekke de unge ut i synd og skam. Derfor skal det noe til for å komme velberget gjennom alle farer og vanskeligheter. Den beste støtte vil sikkert være å bli ledet, vernet om og bevaret av den sterke og kjærlige Frelser, av Ham som vil være den gode hyrde for hver eneste ungdom. Hos Ham kan de alltid være trygge. Han makter å bevare dem. Under hans ledelse vil det alltid gå godt.

Nettopp dette er det som er viktig på en sådan høytidsdag. Oppgaven blir derfor først og fremst å sette disse tanker ut i livet ved Guds hjelp.

Unge venner: Gi Frelseren et fast og bestemt «ja», et udelt hjerte og følg Ham med glede, så får du oppleve lykken ved å være blant dem om hvem den gamle, erfarne salmist skriver disse herlige ordene: «I hellig prydelse kommer din ungdom til deg, som dugg ut av morgenrødens skjød.»

Lykke til da — både konfirmanter og foreldre.

Sjømannsmisjonsstevne.

Østfold krets av Den norske sjømannsmisjon holdt denne gang sitt årsmøte i Spydeberg lørdag og søndag, 11. og 12. juni. Dette møte ble tillike 20-års jubileum for Østfold krets, som i 1929 ble skilt ut fra Oslo krets. Arbeidet for sjømannsmisjonen her i Østfold er dog meget eldre, idet Den norske sjømannsmisjon er 85 år gammel.

Kretsstevnet i Spydeberg var imøtesett med atskillig spenning i vår sjømannsmisjonsforening. Det var jo et stort arrangement å ta på seg for vår forening. Det er nemlig ikke så hel enkelt å innlosjere 150—200 mennesker rundt omkring i hjemmene i vår bygd, hvor avstandene er så pass store og boligmangelen temmelig følbar. I en slik situasjon trenges både hjerterom og husrom, ikke minst det første. Men det skal sies til ære for Spydeberg at da den nedsatte komite for innkvarteringen tok fatt, ble den møtt med beundringsverdig velvilje. De mange hjem ble med glede åpnet for gjestene, så det ble slett ingen mangel på husrom. Og da forhandlingsmøtet, som tok til i Betania kl. 18, var ferdig med andakt, foredrag og forhandlinger, nærmet seg avslutningen ved 21-tiden, var de elskverdige verter møtt mannsterke fram for å hente sine gjester. Det viste seg også at vertene var i besittelse av en rosverdig tålmodighet. Møtet dro nemlig ut lenger enn beregnet på grunn av en uventet, ivrig debatt om ungdomsskole for våre sjøgutter. Flere private bileiere — med den for anledningen utnevnte «trafikkdirektør», Trygve Dingstad i spissen — sto da til tjeneste for å kjøre gjestene til de forskjellige hjem.

I det hele tatt skal det sies til ros for de mange i Spydeberg at velvilje, tjenesteiver og offervilje overfor den gode sak som dette krets møte representerte, ga seg et vakkert utslag. Ikke bare den lokale forenings medlemmer gikk inn for å gjøre det hyggelig og godt for gjestene, men alle som hadde høve til det.

Vi er tilbøyelig til å se denne store gjestevnighet som et vakkert uttrykk for den takknemlighet som vår bygd føler overfor våre tapre sjømannsstand; som har ofret så meget for oss alle — både under krigen og ellers. Det er også gildt å merke at folk som bor fredelig, stille og trygt — langt borte fra sjø og frådende bølgjer, vil ta et godt løft for denne store sak. Spydeberg har forresten fra år til annet «en håndfull» gutter som søker sin lykke derute på hav og i fremmed havn.

Stevnets annen dag, søndag, opprant med strålende solskinn og blå himmel, og de norske flagg blafret festlig i sommervinden som en hilsen til de mange gjester.

Om formiddagen var det høymesse i alle bygdens tre kirker ved forhenværende sjømannsprester, assistert av vanlige landkrabber. Det var også gledelig å se oppslutningen om gudstjenestene til tross for de mange fra vår bygd som var på stevne andre steder. Juni måned er jo i særlig grad stevnenes tid. Ved ofringene i de tre kirker kom det inn en pen sum til Den norske sjømannsmisjon.

Kl. 14 samledes de tilreisende og andre til fellesmiddag i Forsamlingslokalet som tok imot oss i festskrud. Foreningens damer assistert av vilige «terner» hadde der gjort i stand en festmiddag som de har all ære av. Spydeberg guttemusikk dirigert av kjøpmann Svarstad, møtte fram i sine festlige drakter med et flott reper-toar. De fikk også velfortjent applaus.

Middagen forløp under virkelig feststemning. Det vekslet med sang og tale for H. M. Kongen, fedrelandet, sjømannen og de trofaste kvinner som arbeider så inderdig for sjømannsmisjonen. Og etter alt hva en kunne forstå, var det bare

en mening om at både mat og arrangement var førsteklasses — takket være de mange i vår bygd som hadde vist både offervilje og tjenersinn.

Vi bringer dem alle — på Den norske sjømannsmisjons vegne — en hjertelig takk!!

Avslutningsfesten kl. 17 ble også en god stund. Men da dagspressen har gitt et ganske utførlig referat av stevnet i det hele, skal vi her innskrenke oss til å si at alt gikk meget greit.

Festen ble avsluttet ved 20-tiden, og da sto Magnus Pettersen med to prekige busser ferdig til å bringe en stor flokk stevnedeltagere til Sarpsborg og Fredrikstad. Vi håper at de alle fikk noe godt med seg hjem, noe av evighetsverdi både for dem selv og for den sak vi hadde vært samlet om — våre sjøgutters evige og time-lige vel.

Vedtekter

for Spydeberg og Hovin kirkegårder.

1. Gravplass anvises av kirkevergen i samsvar med kirkegårdens kart og de til enhver tid gjeldende vedtekter.
Grav må ikke åpnes uten etter melding fra lensmann og sokneprest.
2. Gravplass er fri for alle som tilhører Den norske kirke og er fast bosatt i soknet. Personer som er bosatt og dør utenfor prestegjeldet samt dissenterer kan tillates å bli gravlagt på Spydeberg kirkegård. (Som utenbygds regnes de som har bodd 2 år utenbygds selv om de ikke har fått ny hjemstavn i forsorgslovens betydning.)
For graven betales da kr. 10.— til kirkekassen. Ønskes et gravfeste fornyet etter tjue — 20 — år, betales kr. 10.— for de følgende tjue år.
3. For gravingen betales etter takster som fastsettes av menighetsrådet.
4. Hver voksen grav skal være 2.4 m lang og 1.2 m bred samt ca. 1.8 m dyp. Mellom jordens overflate og kistens lokk skal det være en avstand på minst 1 m.
5. Gravsten må ikke være over 1.2 m i høyde, og bredden må ikke overstige $\frac{3}{4}$ av gravens bredde — dvs. 0.80 m for enkelt grav og tilsvarende for flere graver.
Steinens overflate bør behandles likt overalt. Den bør heller ikke poleres.
6. Overflaten av graven skal ligge i høyde med terrenget omkring. Gravrammer, hekker, stakitt og liknende innramning av gravstedet er det ikke tillatt å bruke. Trær og busker må ikke plantes på eller ved gravene. Steinheller tillates ikke utenom de som blir lagt av kommunen.
7. Blomster kan tillates i hele gravens bredde og $\frac{1}{2}$ av dens lengde.
8. Før en gravsten eller annet varig utstyr kan settes opp, må det legges fram tegninger eller fotografier med beskrivelse av det for kirkevergen til godkjenning. Det kan ikke plasseres med mindre kirkevergen eller en person som er bemyndiget av ham er tilstede.
9. Gravstedet må til enhver tid holdes i sømmelig stand. Alt avfall må straks bringes til anvist søppelplass. Blir en grav ikke forsvarlig vedlikeholdt, skal kirkevergen rette en henstilling til mulig pårørende om å sette den i stand innen en viss frist.
Forsømmes gravstellet ett helt år, kan graven uten varsel såes til med gress.

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgitt av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør S. T. STORAKER
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf 8

Da Voltaire døde.

I «Ukebladet for katolske kristne» har «Samleren» funnet følgende om fritenkeren og pottelernen Voltaires død:

«Voltaire var i 1778 kommet til Paris for å overvære oppførelsen av et nytt skuespill han hadde skrevet. Her fikk han blodoppkasting og døde.

Den syke kom av og til i villt raseri. «Jeg er forlatt av Gud og mennesker!» ropte han, og til sine venner: «Dere er skyld i den tilstand jeg befinner meg i!» Han kastet seg omkring i sengen, og snart påkalte og snart forbante han Guds navn. Med en halvkvalt stemme ropte han: «Jesus Kristus! Jesus Kristus!»

Med gru så de tilstedeværende på denne scene. Den døende vred seg som en orm, bet seg i fingrene, oppførte seg som en gal, mens han ropte: «Jeg ser helvete — — — jeg ser ham, han vil ta meg — — —.» Med et skrekkeilig skrik falt han tilbake og var død, mens blodet strømmet fra hans munn og nese.

Dr. Frouchin, en protestant som var hans lege, skrev til en venn:

«Dette menneske var altså bestemt til å dø under mine hender.» «Ja, min venn», sa han ofte til meg. «De alene ga meg et godt råd. Hadde jeg fulgt det, ville jeg ikke vært i denne skrekkelige tilstand. Jeg har kun slukt røk, jeg har beruset meg ved røk, og den har fordreid mitt hode. Det kan, intet nytte mer; send meg sinnssykelegen, forbarm. Dem over meg, jeg er gal!»

Jeg kan ikke tenke tilbake derpå uten redsel. Så snart han så at alle hjelpemidler var uten resultat, var døden bestandig for hans øyne. Fra dette øyeblikk hadde vanviddet bemektiget seg hans sjel. Tenk på Orestes' raseri. Således døde Voltaire.»

Et liv uten Gud og en død uten Ham er totalt forfeilet, håpløst, ja, helt fortvilet. Sørg endelig for at det ikke skal gå slik med deg, du som i dag mener å kunne klare deg uten Gud. Du er i stor fare hvis du ikke snarest omvender deg!

In memoriam.

Blant de som er gått inn i evigheten siden sist, minnes vi både unge og gamle, ja, endog barn. To kjekke smågutter — Arvid Engh og Helge Østern — druknet i gårdsbrønnen bare med noen få dagers mellomrom. Det er veldig tungt for foreldrene når det går slik. Men det viser tydelig at Guds veier er annerledes enn våre veier. Gud har god råd. Han flytter fra arbeidsplassen den Han vil. Det ser vi også når vi tenker på dem som sto i sin alders beste kraft og likevel ble kalt bort fra hjem og kjære, hvor de syntes så helt uunnværlige. Vi tenker da på fru Ingrid Westby, Vestby og Harald Huseby, Heimdal. Begge disse kunne vi tro hadde en lang arbeidsdag foran seg og trengtes så sterkt hver på sin plass i hjem og samfunn. Men Gud ville det annerledes.

Vi finner det mer naturlig når gamle mennesker blir kalt bort. Blant disse tenker vi på fhv. baker Johannes Andersen, som i mange år har hatt sitt arbeid her i Spydeberg; og jevnlig var å se ved stasjonen. Nå er han borte.

Videre vil vi nevne Hans Kristian Andersen, født den 25. januar 1859 i Rakkestad. Han ble således over 90 år gammel og har vært en trofast og sterk arbeidskar. Da vi besøkte ham noen dager før døden inntraff, lå han så fredelig og stille på sitt sykeleie og fortalte enkelt og greit fra sitt lange liv. Han vokste opp i Rakkestad, hvor han også ble gift; fikk en stor barneflokk, men ble enkemann tidlig. Det ble derfor noe å streve med når han skulle være alene med den store barneflokk. Med utholdende og trofast arbeide gikk det dog. Og Gud lot ham få være frisk og sterk, så han kunne ta ordentlig i. Gjennom en årrekke var han kirketjener ved Os kirke. Men dengang var det andre forhold enn i våre dager. Årslønnen som kirketjener var kr. 36.— i fast lønn, dertil kom kr. 2.— om sommeren for hver grav og om vinteren kr. 2.75 for graving. Når det var meget tele kunne to mann holde på opp til to og en halv dag med en grav, så da ble det ikke stor daglønn. Likevel klarte en seg også dengang. Skattene var jo små, og det en skulle kjøpe heller ikke som i våre dager. Men arbeidsomhet og sparsomhet trengtes. I mange år har han nå bodd i Spydeberg, og ved stasjonen var han i lang tid en kjent skikkelse der han gikk til og fra sitt arbeide med øks og sag. — En trofast arbeidets adelsmann. — Vi lyser fred over hans minne.

Småplukk.

Et hjem uten bønn er som et hus uten tak.
Etter Luther.

Gaver til «Menighetsbladet».

Lilly Mørk, Bjørnstad kr. 10.—. NN kr. 10.—.
Magnus Engessveen kr. 10.—. Johan Holstad kr. 5.—.

Hjertelig takk!

Gudstjenester.

Søndag den 25. september kl. 11: Gudstjeneste med konfirmasjon i Spydeberg kirke.
Kirkebuss kl. 10.15 fra Dingstad.


Søndag den 2. oktober kl. 11: Gudstjeneste med konfirmasjon i Hovin kirke.
Kirkebuss fra Svenneby kl. 10.15 om Solberg.

Søndag den 9. oktober kl. 11: Høymesse i Heli kirke.

Søndag den 9. oktober kl. 17: Høsttakkefest i Spydeberg kirke og skole.

Søndag den 16. oktober kl. 11: Høymesse med nattverd for konfirmanter og andre i Spydeberg kirke.
Kirkebuss fra Enga kl. 10.15.

Søndag den 23. oktober kl. 11: Høymesse med nattverd for konfirmanter og andre i Hovin kirke. — Kirkebuss fra Mørk kl. 10.15 om Frøhaugen.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreining. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg.</p>  <p>Kjøtt og fleusk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Græshagen Hønseri Godkjent Avlscenter. Spydeberg, tlf. 138.</p>